

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 585/2025-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], narodeného [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného URBAN & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Humenné v konaní sp. zn. 6C/85/2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 30. septembra 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom okresného súdu v konaní o jeho žalobách.

II.

2. Sťažovateľ sa dvoma žalobami z júna 2022 proti žalovanému štátu domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy v dôsledku nezákonných rozhodnutí. Pri prvej žalobe šlo o uznesenia z júna 2019, ktorým mu bolo vznesené obvinenie, a z augusta 2019, ktorým prokurátor zamietol jeho sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia. Uznesenie prokurátora zrušil generálny prokurátor v januári 2020 a trestné stíhanie sťažovateľa bolo v máji 2020 zastavené. Pri druhej žalobe šlo o uznesenie prokurátora zo septembra 2021, ktorým prokurátor zamietol jeho sťažnosť proti druhému uzneseniu o vznesení obvinenia z júla 2021. I toto uznesenie prokurátora zrušil generálny prokurátor v marci 2022.

3. Okresný súd v decembri 2022 spojil konania o žalobách sťažovateľa. Vzhľadom na to, že sťažovateľ upravoval rozsah nárokov, okresný súd v máji 2023 a v januári 2024 pripustil zmenu žaloby tak, že ďalej konal o žalobe o náhradu škody 5 998,85 eur a nemajetkovej ujmy 30 000 eur. Na pojednávaniach v marci a septembri 2023 okresný súd vykonal dokazovanie. Po pojednávaní

v januári 2024, na ktorom bola pripustená posledná zmena žaloby, okresný súd rozsudkom zo 14. marca 2024 žalobe o náhradu škody v časti 344,16 eur a o náhradu nemajetkovej ujmy v časti 4 000 eur vyhovel. Vo zvyšku žalobu zamietol. Zamietol aj návrh sťažovateľa na podanie návrhu ústavnému súdu na vyslovenie nesúlady § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov o obmedzení náhrady nemajetkovej ujmy výškou náhrad osôb poškodených násilnými trestnými činmi.

4. Proti rozsudku okresného súdu sa obe strany odvolali. Krajský súd uznesením z 26. júna 2025 rozsudok okresného súdu zrušil, keďže okresný súd sa nevysporiadal s tým, že trestné konanie proti sťažovateľovi skončilo uznesením z novembra 2023, ktorým bol medzi ním a poškodeným schválený zmier, a teda predpokladom toho muselo byť, že sťažovateľ vyhlásil, že spáchal skutok, pre ktorý je obvinený. Z toho podľa krajského súdu vznikajú pochybnosti o základe nároku sťažovateľa. Okresný súd tak nesprávne štátu znemožnil uskutočňovať jeho procesné práva v miere porušenia práva na spravodlivý proces a tento nedostatok nemožno napraviť v konaní o odvolaní. Podľa krajského súdu sa okresný súd má vysporiadať s tvrdeniami štátu o tom, že by v rozpore s dobrými mravmi bolo priznanie náhrady škody a nemajetkovej ujmy, ak sa sťažovateľ dopustil prečinu. Okresný súd po vrátení veci nariadil pojednávanie na 30. september 2025.

III.

5. Sťažovateľ zdôrazňuje, že k predĺženiu konania neprispel. Nesústredene však postupoval okresný súd, keď o spojení konaní rozhodol až v decembri 2022, hoci tak mohol urobiť skôr tak, aby sa prvé pojednávanie nekonalo až v marci 2023 po desiatich mesiacoch od podania žalôb. Okresný súd podľa sťažovateľa postupoval neefektívne, keďže jeho rozsudok musel krajský súd zrušiť pre závažné procesné pochybenia. Prehľbuje sa tak stav jeho právnej neistoty, ktorý trvá skoro tri a pol roka. Vzhľadom na to, že okresný súd bude musieť znova rozhodnúť, nemožno vylúčiť podanie odvolaní a bude nutné rozhodnúť o trovách, nemožno očakávať skoré skončenie konania.

IV.

6. Ústavná sťažnosť je zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietnutá. Účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia orgánu verejnej moci (I. ÚS 145/03, I. ÚS 142/03, I. ÚS 19/00), no nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01, I. ÚS 66/02). S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa postup súdu nemusí vyznačovať takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 63/00).

7. Tak je to aj v prípade sťažovateľa. Okresný súd o žalobe sťažovateľa rozhodol po vykonaní dokazovania na viacerých pojednávaniach nielen listinami, ale aj výsluchmi sťažovateľa a svedkov po približne 19 mesiacoch od podania žaloby. K predĺženiu konania významne prispel sťažovateľ, ktorý sa nekoncentrované svojich dvoch obdobných nárokov domáhal dvoma žalobami. Tak ako mohol okresný súd konania skôr spojiť, tak mohol sťažovateľ svoje nároky uplatniť jednou žalobou. Okrem toho sťažovateľ svoje žaloby v priebehu konania dvakrát zmenil. Potreba zmeny

žaloby nebola vyvolaná priebehom konania, ale nekoncentrovaným uplatnením nárokov sťažovateľa. Nemožno súhlasiť ani s tým, že k zrušeniu rozsudku okresného súdu došlo v dôsledku „závažných procesných chýb“. Rozhodujúce bolo to, že krajský súd v neprospech sťažovateľa vyhodnotil skutočnosť, ku ktorej došlo až v priebehu konania a ktorá spočívala v tom, že sťažovateľ ako obvinený uzavrel s poškodeným zmier a predtým zrejme uznal svoju vinu, ktorú namietal aj svojimi podaniami, ktoré viedli k zrušeniu právoplatného vznesenia obvinenia. S ohľadom na celkovú dĺžku konania v dvoch inštanciách, aj napriek tomu, že postup okresného súdu nebol optimálny, preto nemožno dospieť k záveru, že by ním došlo k porušeniu ústavných práv sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. októbra 2025

Robert Šorl
predseda senátu